

**Συνέδριο της Διεθνούς Οργάνωσης στις Μεταφορές
Trade Union International Transport Workers (TUI-Transport)**

15-16 Φεβρουάριο 2011, Κύπρος

**Για την κινητοποίηση των εργαζομένων στις Μεταφορές στον αγώνα
ενάντια στην παγκόσμια οικονομική κρίση**

Απασχόληση - Μισθοί - Δικαιώματα

ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

1. Ο καπιταλισμός έχει οδηγήσει τον κόσμο σε μια σοβαρή κρίση ο οποίος ενώ επαναβεβαιώνει την ανικανότητα του να απαλλάξει τον εαυτό του από τις κρίσεις που τον ταλανίζουν περιοδικά, ταυτόχρονα τα ιστορικά του όρια που δεν μπορεί να ξεπεράσει, δείχνοντας ότι αυτό το σύστημα δεν αποτελεί τη λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα.

Η συγκεντροποίηση και συσσώρευση του κεφαλαίου και πλούτου, η χρηματοοικονομικοποίηση της οικονομίας, η συνεχιζόμενη επίθεση στις κοινωνικές λειτουργίες του κράτους που έχουν κερδηθεί με αγώνες, η μετατροπή όλων των τομέων της κοινωνικής ζωής σε εμπορεύσιμο προϊόν στη λογική της ιδιωτικοποίησης των πάντων για να επιφέρει τη μεγιστοποίηση του κέρδους, οι επιθέσεις ενάντια στο Διεθνές Δίκαιο και την κυριαρχία των κρατών, η συγκεντροποίηση της πολιτικής εξουσίας και η υποταγή της στην οικονομική εξουσία και οι στρατηγικές της στρατιωτικοποίησης των διεθνών σχέσεων συνιστούν συστατικά στοιχεία των καπιταλιστικών πολιτικών που κυριαρχούν στις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Η εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων με την επέκταση της χρήσης της εργατικής τους δύναμης και της μείωσης με όλα τα μέσα, των μισθών τους, με τα κεντρικά σημεία αυτής της επίθεσης να στοχεύουν στη μείωση των πραγματικών μισθών, εντατικοποίηση των ρυθμών εργασίας, οικειοποίηση των καρπών της εργατικής παραγωγής από το κεφάλαιο, απορρύθμιση και αύξηση του χρόνου εργασίας, αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης και στη μείωση των συντάξεων και ταμείων συνταξιοδότησης, στη απορρύθμιση των εργατικών σχέσεων, αύξηση των ποσοστών ανεργίας, εκτεταμένη πρόσκαιρη εργασία ιδιαίτερα ανάμεσα στην εργαζόμενη νεολαία, οπισθοδρόμηση των κοινωνικών και εργατικών δικαιωμάτων, υπέρ-εκμετάλλευση των μεταναστών εργαζομένων, πολιτική της επίθεσης ενάντια στο ταξικό συνδικαλισμό και στη συλλογική διαπραγμάτευση συνιστούν επίσης εκφράσεις αυτής της επίθεσης.

2. Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει το καθήκον να δώσει μια ρωμαλέα απάντηση για την υπεράσπιση των ταξικών συμφερόντων των εργαζομένων και όσων αφυπηρέτησαν με μια ισχυρή και αποφασιστική μάχη κατά του καπιταλισμού που ευθύνεται για την κρίση και για τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι.

Η ενίσχυση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος θα πρέπει να καταστεί ένα σημαντικό όπλο στην υπηρεσία των εργατών για την κατάκτηση των διεκδικήσεων και τη χειραφέτηση τους.

Η υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων και αυτών που αφυπηρέτησαν περνά μέσα από την ενδυνάμωση της οργάνωσης τους και τον αγώνα που στη σημερινή σύγκρουση με τον καπιταλισμό θα πρέπει να είναι πιο δυνατός και πλατύς, με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα ως την πρωταρχική κινητήρια δύναμη της ενότητας δράσης των εργαζομένων.

Η Διεθνής Συνδικαλιστική Οργάνωση Εργαζομένων στις Μεταφορές ενσαρκώνοντας ένα πρόγραμμα ταξικού συνδικαλισμού και των μαζών και το πρόγραμμα δράσης και πάλης της ΠΣΟ θα πρέπει να μπει επικεφαλής των κινητοποιήσεων των εργαζομένων, προωθώντας την ενότητα δράσης σε όλες τις ηπείρους, χρησιμοποιώντας τη δύναμη του αγώνα σε κάθε χώρα, αλλά και τη συντονισμένη δράση και διεκδίκηση σε περιφερειακό, ηπειρωτικό και παγκόσμιο επίπεδο.

3. Μια κεντρική γραμμή της παρέμβασης της Διεθνής Συνδικαλιστικής Οργάνωσης των Εργαζομένων στις Μεταφορές είναι ο αγώνας για ένα δημόσιο, ασφαλή και ποιοτικό τομέα μεταφορών που συμπληρώνει τα διάφορα συστατικά του.

Ως ένας στρατηγικός τομέας της ανθρώπινης εξέλιξης, ο τομέας των μεταφορών είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη χωρών και λαών, επειδή:

- Προωθεί την οικονομική ανάπτυξη
- Αποτελεί ένα δημόσιο κεφάλαιο απαραίτητο για την κοινωνία με μια σημαντική επίδραση στο να έρχονται εδάφη πιο κοντά και απαραίτητο για την κινητικότητα των πολιτών
- Δημιουργεί θέσεις εργασίας
- Διασφαλίζει μια βιώσιμη ανάπτυξη των κοινωνιών μας
- Βοηθά στη μείωση της φτώχειας

Κατά μέσο όρο, ο τομέας των μεταφορών απασχολεί το 5 με 8% του εργατικού δυναμικού μιας χώρας και αποτελεί το 4 με 7% του ΑΕΠ. Με τη βοήθεια του στη μεταφορά ανθρώπων και προϊόντων, ο τομέας επίσης συμβάλει στη μείωση της φτώχειας. Αυτό αναγνωρίστηκε από την Παγκόσμια Τράπεζα (2006) όταν υπογράμμισε για παράδειγμα ότι στο Νεπάλ περίπου 42% των ανθρώπων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας επειδή ζουν σε περιοχές όπου δεν υπάρχει κανένα μεταφορικό μέσο ή εκεί που υπάρχει, έχει μια ανεπαρκή υποδομή. Αυτοί οι αριθμοί ανεβαίνουν στο 70% όταν αναφερόμαστε στην Ινδία όπου περίπου 900 εκατ. άνθρωποι ζουν σε απόλυτη απομόνωση και συνεπώς στερούνται ουσιαστικές πτυχές όπως την υγεία, μόρφωση ή ακόμα και τρόφιμα αφού δεν έχουν καμία πρόσβαση στις αγορές.

Παρόλο που συμφωνούμε με το να υφίσταται αυτή η προσοχή, δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε την έντονη επίθεση που έχει εξαπολύσει η Παγκόσμια Τράπεζα ενάντια στον τομέα των μεταφορών, με όλα τα μέσα της, εξαναγκάζοντας τις εταιρίες δημοσίων μεταφορών στη διάλυση και ιδιωτικοποίηση και ρίχνοντας εκατομμύρια εργαζόμενους στην ανεργία όπως για παράδειγμα νοτίως της Αφρικάνικης Σαχάρας, στη Λατινική Αμερική, ή ακόμα και στην Ευρώπη. Σε ολόκληρο τον κόσμο η νεοφιλελεύθερη αντίληψη ξεδιπλώνει τη σημαία της ιδιωτικοποίησης του τομέα των μεταφορών ως μια ακόμη αναπόφευκτη εξέλιξη. Οι αυτοκινητόδρομοι, σιδηρόδρομοι, λιμάνια, αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες και αεροδρόμια, συνεχώς είναι συγκεντρωμένα στα χέρια μεγάλων οικονομικών και χρηματοοικονομικών ομίλων των οποίων ο μοναδικός τους στόχος είναι η ανεξέλεγκτη αύξηση των κερδών. Αυτό το πράττουν, θυσιάζοντας εθνικά συμφέροντα με τίμημα την εκμετάλλευση των εργαζομένων και θυσιάζοντας πληθυσμούς.

Ας δούμε τις αρνητικές συνέπειες:

- Η απορύθμιση του τομέα των μεταφορών έχει οδηγήσει στη αύξηση της τιμής των εισιτηρίων για τους πολίτες, επηρεάζοντας την ποιότητα, αξιοπιστία και ασφάλεια.

- Η αύξηση του αριθμού των ατυχημάτων στους χώρους εργασίας και ασθενειών που σχετίζονται με την εργασία, είτε λόγω της έλλειψης ασφάλειας, τις πολλές ώρες εργασίας, ή την έλλειψη κατάρτισης των εργαζομένων.

- Χιλιάδες θέσεις εργασίας χάνονται και παρακολουθούμε μια επιδείνωση των συνθηκών εργασίας.

- Ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων με την εντατικοποίηση των ρυθμών και φόρτου εργασίας, τη συνεχιζόμενη απορρύθμιση της οργάνωσης του χρόνου εργασίας στα πλαίσια της ευασφαλείας που σημαίνει ελαστικότητα για τους εργάτες και ασφάλεια για τα κέρδη των εργοδοτών.

- Στρατολόγηση εργαζομένων από χώρες με πιο αδύνατες οικονομίες, μείωση των μισθών και δικαιωμάτων, ενώ εδραιώνουν συνθήκες πρόσκαιρης εργασίας χωρίς δικαιώματα και χαμηλούς μισθούς.

- Προώθηση μεγάλων εταιριών που απορροφούν, ή αγοράζουν άλλες, σε πολλές περιπτώσεις παραδοσιακές εταιρείες, ή μέρος αυτών, δημιουργώντας μεγάλους πολυεθνικούς ομίλους με μια μεγάλη ικανότητα να ασκήσουν πίεση ώστε να επιβάλλονται τα συμφέροντα τους.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, μιας ισχυρής επίθεσης ενάντια στο δημόσιο μέρος του τομέα μεταφορών, στους μισθούς, τα εργατικά δικαιώματα και συνθήκες εργασίας, είναι ανάγκη να υπάρξει μια ισχυρή συνδικαλιστική κινητοποίηση γύρω από τις ακόλουθες διεκδικήσεις:

- Για μια βιώσιμη ανάπτυξη του τομέα των Δημόσιων μεταφορών, με στόχο την εξυπηρέτηση των χωρών και πολιτών με ένα ισχυρό δημόσιο τομέα.

- Η ενίσχυση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, με τη βελτίωση των μισθών και συνθηκών εργασίας τους, καθιστώντας τους το βασικό στοιχείο στη λειτουργία του συστήματος μεταφορών.

- Αποτελεσματική και δίκαιη κατανομή των δημοσίων ταμείων.

- Τερματισμό του κοινωνικού ντάμπινγκ και υπεράσπιση των εργατικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

- Ενίσχυση της συλλογικής διαπραγμάτευσης ως μέρος της κοινωνικής προόδου για να συζητηθούν δίκαιοι μισθοί, ο χρόνος εργασίας με κανονισμούς που θα διασφαλίζουν τον εργαζόμενο ως ένα πολίτη με δικαιώματα, καταπολέμηση της πρόσκαιρης εργασίας που επηρεάζει κυρίως τους νέους εργαζόμενους, με διασφάλιση του νόμιμου δικαιώματος της απεργίας.

- Ένα μοντέλο όπου η κατάρτιση και η ενίσχυση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, με κανονισμούς για την υγεία και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς, θα διασφαλίζει μια ποιοτική και ασφαλή υπηρεσία.

4. Η Συνδιάσκεψη στην Κύπρο στις 15-16 του Φεβρουαρίου 2011, όπου συμμετείχαν οργανώσεις μέλη και φιλικές οργανώσεις από διάφορες χώρες, οπωσδήποτε θα δώσει μια μεγάλη ώθηση για την ενδυνάμωση της Διεθνούς Οργάνωσης και παρέμβασης μας και την ένταση της συζήτησης, δράσης και αγώνα των εργατών στον τομέα μεταφορών σε όλες τις ηπείρους.

Η Συνδιάσκεψη, στην παρουσία του Γενικού Γραμματέα της ΠΣΟ, αποτελεί επίσης μια σημαντική συμβολή για την επιτυχία του Συνεδρίου της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα τον ερχόμενο Απρίλη.

5. Πιο συγκεκριμένα και σχετικά με τις κύριες κατευθύνσεις της δουλειάς, παρέμβασης και αγώνα στο πρόσεχες μέλλον, η Διεθνής Οργάνωση Μεταφορών υπόσχεται να εντείνει τις προσπάθειες της για:

- Συνέχιση κατά τη διάρκεια του 2011 της συζήτησης σε κάθε ήπειρο ώστε να προσαρμοστούν οι διεκδικήσεις και δράσεις στις δίκες τους πραγματικότητες και ιδιαιτερότητες.

- Διασφάλιση μιας δραστήριας και μαχητικής συμμετοχής στην αντιπροσωπεία της Διεθνούς Οργάνωσης Μεταφορών στις εργασίες του Συνεδρίου της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας.

- Κινητοποίηση για την ενίσχυση της ενότητας δράσης των εργατών μεταφορών σε ολόκληρο το κόσμο για συντονισμένες ενέργειες στις 26 Οκτωβρίου 2011 με τους ακόλουθους στόχους:

- Η ενίσχυση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων

- Η καταπολέμηση του κοινωνικού ντάμπινγκ, της πρόσκαιρης εργασίας και απορύθμισης του χρόνου εργασίας
- Υγεία και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς
- Υπεράσπιση του δημοσίου τομέα των εταιρειών μεταφορών
- Προώθηση μιας εκστρατείας δράσεων για την υπεράσπιση της υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 2011 με μπροσούρες, αφίσες και αλλά υλικά.

Κύπρος 15 και 16 Φεβρουαρίου 2011